

Arrest

nr. 125 235 van 6 juni 2014
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 14 januari 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 4 december 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de syntheseseminarie.

Gelet op de beschikking van 28 april 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat E. STESENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeksters moeder mevr. A.W. legt op 17 juni 2013 een verklaring van wettelijke samenwoning af met dhr. A, van Belgische nationaliteit. Op dezelfde dag dient verzoeksters moeder een aanvraag in voor het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van partner van de Belgische onderdaan.

Op 17 juni 2013 dient verzoeksters moeder als wettelijk vertegenwoordiger een aanvraag in voor het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie, in de hoedanigheid van bloedverwant in opgaande lijn.

Op 4 december 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding voor verzoeksters moeder de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen deze beslissing dient verzoeksters moeder een annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gekend onder rolnummer 145 542.

Op 4 december 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding voor verzoekster de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan verzoeksters moeder ter kennis gebracht op 16 december 2013. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwij1ering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een identiteitskaart voor vreemdelingen, die op 17/06/13 werd ingediend door:

Naam: J.

Voornamen: J. S. J.

Nationaliteit: Suriname

Geboortedatum: (...)2004

Geboorteplaats: Paramaribo

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de linie.

De bepalingen van artikel 40ter zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: 'de

familieleden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen; ...'

Artikel 40bis, §2, 'eerste lid, 3 van de wet van 15.12.1980 stelt dat als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: 'de bloedverwanten in neergaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 20, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven.'

Aangezien de moeder van betrokkene geen verblijfsrecht heeft bekomen in functie van de referentiepersoon, kan ook betrokkene geen verblijfsrecht bekomen. Immers, het minderjarige kind volgt de situatie van de moeder, gezien er geen uitdrukkelijke toestemming werd gegeven door de moeder dat betrokkene alleen de referentiepersoon mag vervoegen. Bijgevolg heeft de referentiepersoon geen recht van bewaring of uitdrukkelijke toestemming van de moeder.

Het recht op verblijf geweigerd aan betrokkene.”

Op 4 december 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris eveneens een bevel tot terugbrenging (bijlage 38) voor verzoekster.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 Verwerende partij werpt een exceptie op van onontvankelijkheid van het beroep bij gebrek aan een wettelijke vertegenwoordiging van verzoekster, gelet op haar minderjarigheid. In de nota met opmerkingen zet verwerende partij het volgende uiteen:

“Een verzoekschrift ingediend door een minderjarige of door een persoon die niet gerechtigd is de minderjarige te vertegenwoordigen is niet ontvankelijk (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie, 2. Ontvankelijkheid, in Administratieve Rechtsbibliotheek Brugge, Die Keure, 1996, nrs. 93-97).” (RvV 22 oktober 2007, nr. 2.858).

“Een minderjarige wordt als handelingsonbekwaam beschouwd, hetgeen tot gevolg heeft dat een minderjarige vertegenwoordigd dient te zijn door zijn vader, zijn moeder of zijn voogd om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te dienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Er wordt op deze algemene regel een uitzondering aanvaard, met name wanneer het een minderjarige betreft, die geen infans meer is en over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, telkens het rechten betreft

die aan zijn persoon zijn verbonden. De Raad stelt vast dat eerste verzoekster niet heeft aangegeven dat zij in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen optreedt. Gezien de jonge leeftijd van haar minderjarige kinderen, zij zijn namelijk geboren op 15 september 2001 en 12 januari 2005, kan er in casu niet worden van uit gegaan dat zij beschikken over voldoende onderscheidingsvermogen om in eigen naam op te treden. In de mate dat het beroep is ingesteld door verzoeksters minderjarige kinderen U. P. en U. L. H, is het onontvankelijk.” (RvV nr. 101 366 van 22 april 2013)

Aangezien verzoekster, bij huidig verzoekschrift, niet vertegenwoordigd is door haar vader, haar moeder of haar voogd kan zij niet op een rechtsgeldige wijze een beroep indienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De vordering is onontvankelijk.”

2.2 Ter terechtzitting stelt de raadsman van verzoekster zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

2.3 Een minderjarige wordt als handelingsonbekwaam beschouwd, hetgeen tot gevolg heeft dat hij dient te zijn vertegenwoordigd door zijn vader, zijn moeder of zijn voogd om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te dienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Er wordt op deze algemene regel een uitzondering aanvaard, met name wanneer het een minderjarige betreft, die geen *infans* meer is en over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, telkens het rechten betreft die aan zijn persoon zijn verbonden.

In casu is de bestreden beslissing een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden, genomen ten aanzien van de verzoekende partij, en betreft ze dus rechten die aan de persoon verbonden zijn. De verzoekende partij beschikt echter gezien haar leeftijd niet over voldoende onderscheidingsvermogen om een beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in te stellen, nu uit het administratief dossier blijkt dat zij 9 jaar oud was op het ogenblik van het indienen van het beroep op 14 januari 2014. Zij diende aldus te worden vertegenwoordigd door haar vader, moeder of voogd. Aangezien uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij in eigen naam een beroep tot nietigverklaring heeft ingediend, dient bijgevolg te worden vastgesteld dat het beroep van de verzoekende partij onontvankelijk is en de exceptie, opgeworpen door de verwerende partij, dient te worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juni tweeduizend veertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN